

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/37/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817010198
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3817010198.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému D. U., nar. X.X.XXXX v T., trvale bytom F., U. XX/X, t.č. v inej veci vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody llava, trestne stíhanému pre zločin krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 212 ods. 1, 4 písm. b/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. f/ Tr.zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 1. augusta 2018, prejednal odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza a obžalovaného D. U. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 3T/40/2017, zo dňa 14. novembra 2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr.por. zrušujú sa výroky napadnutého rozsudku o uloženom súhrnnom treste a spôsobe jeho výkonu vo vzťahu k obžalovanému D. U..

Podľa § 322 ods. 3 Tr.por. a § 44 Tr.zák. sa u obžalovaného D. U. upúšťa od uloženia súhrnného trestu, pretože trest uložený obžalovanému D. U. rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 1T/13/2018 zo dňa 19.3.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn. 2To/47/2018 z o dňa 12.6.2018 vo výmere 7 (rokov) a 6 (šesť) mesiacov spolu s uloženým ochranný dohľadom v trvaní 2 (dva) roky je možné považovať za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 3T/40/2017 zo dňa 14. novembra 2017 bol obžalovaný D. U. uznaný vinným zo zločinu krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 212 ods. 1, 4 písm. b/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. f/ Tr.zák. na tom skutkovom základe, že dňa 29.6.2016 asi o 20.15 hod. spolu s už právoplatne odsúdeným A. P. po predchádzajúcej dohode, že vylákajú počas návštevy E. J. z bytu jeho otca, prišli do bytu na N. ceste X/X v U., okres Prievidza, a pod zámienkou, aby im E. J. objednal a osobne priniesol pizzu, využili jeho neprítomnosť v byte, z ktorého odcudzili 3D LED televízor zn. Samsung K ktorý následne predali, peniaze minuli pre vlastnú potrebu, čím spôsobili poškodenému E. J. škodu odcudzením 435,26 eur.

Za to bol obžalovaný D. U. odsúdený podľa § 212 odsek 4 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno l) Trestného zákona, § 37 písmeno h), m) Trestného zákona, § 38 odsek 7 Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona, § 41 odsek 2 Trestného zákona, k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 38 mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona súd zároveň zrušil vo vzťahu k obžalovanému D. U. výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 0T/50/2017 zo dňa 27.4.2017, právoplatného dňa 10.5.2017, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad. Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku bol obžalovaný D. U. zaviazaný k povinnosti spoločne a nerozdielne s odsúdeným A. P. nahradiť

poškodenému E. J., nar. XX.X.XXXX v U., trvale bytom U., N. X/X, škodu vo výške 435,26 eur. Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku súd poškodeného E. J., nar. XX.X.XXXX v U., trvale bytom U., N. X/X, so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože bol v zákonnej lehote napadnutý písomne podaným odvolaním prokurátora v neprospech obžalovaného a odvolaním obžalovaného, ktoré podal do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku proti výroku o treste.

Následne prokurátor odvolanie písomne odôvodnil. V úvode odôvodnenia odvolania poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku. Ďalej uviedol, že vo vzťahu k výroku o vine považuje rozsudok súdu prvého stupňa za zákonný, avšak nepovažuje za zákonný výrok súdu o treste predmetného rozsudku. V zmysle ustanovenia § 34 ods. 1 Tr.zák. je hlavným a základným účelom trestu zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní trestnej činnosti. U obžalovaného zrejme nemožno tento účel dosiahnuť inak, ako uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody dlhšieho trvania. Vzhľadom na osobu obžalovaného, ktorý bol doposiaľ od roku 2009 8-krát súdne trestaný, z toho až 6-krát k nepodmienečným trestom odňatia slobody, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 0T/50/2017, zo dňa 27.4.2017 k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 3 mesiace za prečin krádeže, ani uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody nespĺnilo u obžalovaného účel zabrániť mu páchať trestnú činnosť. Prokurátor má za to, že súd uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody mimoriadne nízky, a to na samej dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. S poukazom na vyššie uvedené navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste vo vzťahu k obžalovanému D. U. a aby podľa § 322 ods. 3 Tr.por. uložil obžalovanému podľa § 212 ods. 4 Tr.zák., § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, m/ Tr.zák. § 38 ods. 7 Tr.zák., § 42 ods. 1, § 41 ods. 2 Tr.zák. prísnejší nepodmienečný trest odňatia slobody so zradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia za súčasného zrušenia výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 0T/50/2017 zo dňa 27.4.2017, právoplatného dňa 10.5.2017, ako i všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Obžalovaný svoje odvolanie písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. V úvode poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku. Podľa jeho názoru mu bol súhrnný trest uložený nezákonne, nakoľko neboli splnené podmienky pre jeho uloženie. Súd v napadnutom rozsudku uvádza, že bol naposledy súdne trestaný trestným rozkazom zo dňa 27.4.2017, sp.zn. 0T/50/2017, právoplatným dňa 10.5.2017. Súd súčasne s uložením súhrnného trestu zrušil výrok o treste uložený vyššie uvedeným trestným rozkazom. Obžalovaný dáva do pozornosti odvolaciemu súdu, že trest uložený obžalovanému trestným rozkazom dňa 5.11.2017 vykonal. Z toho dôvodu považuje uloženie súhrnného trestu za dva trestné činy, z ktorých jeden bol v čase vyhlásenia napadnutého rozsudku už vykonaný, za nezákonné. Rovnako súd kvalifikoval skutok, ktorý spáchal a ku ktorému sa priznal a svoje konanie oľutoval, ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, 4 písm. b/ Tr.zák. Nesúhlasí s touto právnou kvalifikáciou, nakoľko podľa jeho názoru predmetný skutok nebol spáchaný závažnejším spôsobom konania (ľstou) a mal byť kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr.zák. Táto skutočnosť má podstatný vplyv na výšku trestu, ktorý mu bol už uložený. Preto obžalovaný navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 321 ods. 1 písm. b/, d/ a § 322 ods. 1 Tr.por. napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby vec znovu prejednal a rozhodol.

Na verejnom zasadnutí, predmetom ktorého bolo prejednanie podaných odvolaní odvolacím súdom, prokurátor krajskej prokuratúry navrhol vzhľadom k oboznámenému rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 1T/13/2018, zo dňa 19.3.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 12.6.2018, sp.zn. 2To/47/2018, obžalovanému uložiť súhrnný trest odňatia slobody nepodmienečne za súčasného zrušenia predmetného rozsudku, ako aj všetkých výrokov, ktoré zrušením stratili podklad a uložiť mu ochranný dohľad v trvaní 2 rokov. Čo sa týka zaradenia obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody navrhol, aby bol obžalovaný zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia. Odvolanie obžalovaného navrhol podľa § 319 Tr.por. zamietnuť ako nedôvodné. Obhajca obžalovaného uviedol, že trvá na tom, že uložený súhrnný trest mu bol uložený nezákonne, nakoľko trest uložený uvedeným trestným rozkazom bol čase rozhodnutia súdu vykonaný. Preto navrhol zrušiť napadnuté výroky rozsudku okresného súdu a vec vrátiť okresnému súdu na nové konanie alebo alternatívne navrhol uložiť súhrnný trest len vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 1T/13/2018, zo

dňa 19.3.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 12.6.2018, sp.zn. 2To/47/2018. Odvolanie prokurátora navrhol zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr.por., na podklade podaných odvolaní na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr.por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zameral aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach, odvolací súd dospel k záveru, že odvolania sú dôvodné, avšak z iných, ako v odôvodneniach odvolaní uvedených dôvodov. Odvolací súd vzhľadom vyhlásenie obžalovaného D. U. o vine a na prijatie tohto vyhlásenia okresným súdom mohol pristúpiť len k preskúmaniu správnosti výrokov napadnutého rozsudku o uloženom treste.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaniami odvolateľov napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, z obsahu podaných odvolaní a ich dôvodov vyplýva, že v podaných odvolaniach nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaniach nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr.por.

Na základe preskúmania správnosti samotných odvolaniami odvolateľov napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uloženom treste obžalovanému, odvolací súd dospel k záveru, že dôvody podaných odvolaní nezakladajú zákonný dôvod pre zrušenie napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu.

Z podaných odvolaní a ich dôvodov vyplýva, že odvolania boli podané voči výrokom napadnutého rozsudku okresného súdu o uloženom treste obžalovanému. Preto prieskumná povinnosť odvolacieho súdu sa vzťahovala len na výroky napadnutého rozsudku okresného súdu o uloženom treste.

Pokiaľ ide o odvolanie prokurátora proti výrokom o uloženom treste, z obsahu jeho odôvodnenia vyplýva, že prokurátor namietal existenciu vád podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr.por., teda že uložený trest je neprimerane mierny. Podľa názoru prokurátora uloženie trestu odňatia slobody obžalovanému na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby je s poukazom na predchádzajúcich osem odsúdení obžalovaného od roku 2009 v rozpore s účelom trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní trestnej činnosti.

Odvolací súd sa nestotožnil s opodstatnenosťou tejto argumentácie prokurátora vo vzťahu k stavu konania v čase vyhlásenia napadnutého rozsudku. Odvolací súd v súvislosti s uvedeným prípadom musí konštatovať, že podľa odpisu z registra trestov mal obžalovaný v čase vyhlásenia napadnutého rozsudku 8 záznamov v registri trestov. Zo záznamov pod bodmi 1 až 4 vyplýva zákonná právna fikcia, podľa ktorej sa v uvedených prípadoch hľadá na obžalovaného, akoby nebol odsúdený. Zo záznamov pod bodmi 6 a 7 vyplýva, že ide o súhrnný trest. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že uloženie úhrnného, resp. súhrnného trestu v prípade súbehu trestných činov (viacčinných) je zákonodarcom poskytnutou výhodou pre páchatelov, lebo pri ich ukladaní sa uplatní ako dominantná zásada princíp absorpcie sadzieb, ktorý je modifikovaný v horizontálnej línii kumuláčnym princípom. Dôvodom tejto výhody je ohľad na to, že páchatel spáchal ďalší trestný čin bez toho, aby bol varovaný v odsudzujúcom rozsudku. Pri súhrnom treste, pred uložením ktorého sa viedli viaceré trestné stíhania, ide teda z hľadiska posúdenia počtu odsúdení o rovnakú situáciu, ako pri úhrnom treste, ktorý sa ukladá v rámci spoločného konania pre viacčinný súbeh trestných činov. Zo záznamu pod bodom 8 vyplýva, že ide o odsúdenie až po spáchaní trestnej činnosti v prejednávacom prípade. Z uvedených dôvodov v prípade obžalovaného možno na rozdiel od názoru prokurátora na základe správnej aplikácie príslušných zákonných ustanovení konštatovať jedine to, že obžalovaný bol pred spáchaním trestnej činnosti v tomto prejednávacom prípade dvakrát (v žiadnom prípade nie osemkrát) odsúdený, pričom v prípade prvého odsúdenia (záznam 5) vykonal trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace a v prípade druhého odsúdenia (záznamy 6, 7) vo výmere 1 rok a 6 mesiacov. S poukazom na výšku trestu, uloženého obžalovanému napadnutým rozsudkom, k stavu veci v momente vyhlásenia napadnutého rozsudku preto odvolací súd nepovažoval za dôvodnú vyššie uvedenú argumentáciu prokurátora v prospech uloženia podstatne vyššieho trestu obžalovanému.

Pokiaľ ide o odvolanie obžalovaného, namietajúceho zákonnosť uloženia súhrnného trestu, teda namietajúceho existenciu vady v zmysle § 321 ods. 1 písm. d) Tr.por., odvolací súd dospel k záveru, že táto námietka nemôže v danom prípade viesť ku zrušeniu napadnutých výrokov o uloženom súhrnnom treste z titulu odvolania obžalovaného. Odvolací súd v tejto súvislosti považuje za nevyhnutné zdôrazniť, že obžalovaný podľa § 308 ods. 1 Tr.por. môže podať odvolanie len vo svoj prospech. Keďže ukladanie súhrnného trestu aj s poukazom na vyššie uvedené je vo svojej podstate dobrodením zákonodarcu v prospech páchatel'a, lebo podľa ustanovení o súhrnnom treste sa páchatel'ovi ukladá jeden trest za viacčinný súbeh trestných činov, aj v prípade uloženia súhrnného trestu za viac trestných činov pri nesplnení zákonných podmienok pre jeho uloženie nie je možné z titulu odvolania obžalovaného reparaovať uvedený nedostatok postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr.por. K uvedenému odvolací súd považuje za potrebné dodať, že obžalovaným namietané porušenie zákona z dôvodu vykonania trestu, vo vzťahu ku ktorému okresný súd ukladal súhrnný trest, v čase vyhlásenia napadnutého rozsudku nemohlo byť v zmysle § 42 ods. 3 Tr.zák. prekážkou pre uloženie súhrnného trestu. Preto odvolací súd nepovažoval za dôvodnú ani vyššie uvedenú argumentáciu obžalovaného v prospech zrušenia napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr.zák.

Na základe preskúmania správnosti výrokov napadnutého rozsudku o uloženom treste obžalovanému, odvolací súd na základe novej skutočnosti, ktorá vyšla najavo až v odvolacom konaní, zistil chybu odvolaniami prokurátora a obžalovaného nevytýkanú, ktorá by odôvodňovala podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, z uvedených dôvodov odvolací súd zistil, že po vyhlásení napadnutého rozsudku bol obžalovaný právoplatne odsúdený aj rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 19.3.2018, sp.zn. 1T/13/2018, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 12.6.2018, sp. zn. 2To/47/2018, za obzvlášť závažný zločin vydieračského únosu spolupáchatel'stvom podľa § 20 k 186 ods. 1, 2 písm. b) Tr.zák., spáchaný od 31.7.2017 do 1.8.2017, na trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov a 6 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia a zároveň mu bol uložený ochranný dohľad na dobu 2 rokov. Keďže s poukazom na uvedené odsúdenie, vo vzťahu ku ktorému by v danom prípade prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu podľa § 42 Tr.zák. a odvolací súd dospel k záveru, že trest uložený vyššie citovaným skorším rozsudkom spolu s ochranným opatrením je na ochranu

spoločnosti a nápravu obžalovaného dostatočný v zmysle § 44 Tr.zák., rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.